

A Ket. Szakértői Bizottságának szakmai véleményét tartalmazó

22. számú **módszertani állásfoglalás**

a meghatalmazott eljárásának a Ket. 40. § (4) bekezdése alapján történő visszautasításáról

Egy jogalkalmazó szerv azzal az aggályával fordult a Szakértői Bizottsághoz, hogy a Ket. 40. § (4) bekezdésében felsoroltak közül az egyik ok nem alkalmas a meghatalmazott eljárásának a visszautasítására. A hivatkozott rendelkezés szerint ugyanis a hatóság akkor is visszautasítja a meghatalmazott eljárását, ha az „a képviseletet jogszabályi felhatalmazás nélkül, rendszeresen, anyagi haszonszerzésre törekedve kívánja ellátni.” Az aggálynak az a lényege, hogy az idézett szövegrész valójában a Btk. 248. § (1) bekezdésében szabályozott zugírászat bűncselekményi tényállását emeli be a Ket.-be, már pedig a bűncselekmény elkövetésének megállapítására a közigazgatási szerv sem szakképzettséggel, sem nyomozati jogkörrel nem rendelkezik.

Az aggály teljes mértékben megalapozott. Ezzel kapcsolatban utalunk a Szakértői Bizottság 15. számú állásfoglalásának utolsó bekezdésére. Eredetileg sem az idézett önhibájából eredő ittas vagy bódult állapot szankcionálása (48. § (2) bekezdése), sem a meghatalmazott eljárásának zugírászatra hivatkozással történő visszautasítása nem szerepelt a Ket. tervezetében, mindkét rendelkezés az államigazgatási egyeztetés során került bele a normaszövegbe, s az Országgyűlés mindkettőt elfogadta. Mivel a Szakértői Bizottság nem jogosult hatályos törvényi rendelkezések felülvizsgálatára, nyilvánvalóan nem adhat olyan tanácsot a jogalkalmazó szervnek, hogy mellőzzék e rendelkezések alkalmazását. Be kell érnie azzal a nyomatékos figyelemfelhívással, hogy a bizonyítási kötelezettség mindkét esetben az eljáró hatóságot terheli, a meggyőző bizonyítás pedig rendkívüli nehézségekbe ütközik. Ennek tudatában mind a 48. § (2) bekezdésének, mind pedig a 40. § (4) bekezdése hivatkozott tényállása alkalmazásánál maximális óvatossággal célszerű eljárni.